

✠ POMHAJ BÓH

ČASOPIS EVANGELSKÍCH SERBOW

2. číslo

Budyšin, februar 1960

Lětnik 11 10

Hrono na měšac mały róžk 1960

Maće stwjerdnjenu wutrobu we sebi?

Mark. 8, 17

Stwjerđenje je strašna chorosć. Při arteriosklerozy (Arterienverkalkung) su čłowske žily stwjerdnjene, a čłowjek je wohrožený! Ale wo to so tudy njejedna. Jezus praša so swojich wučobnikow, hač je snano jich wutroba stwjerdnjena. Tajka wutroba je kaž tamny puć w Jezusowym přirunanju wo syjerju, na kotryž symjo padže a ležo wosta, doniž ptaki njeprilečachu a jo nježežrachu. Tajka wutroba njemůže Bože słowo wjace přijec.

Husto so stawa, zo při pohrjebach ludžo pod Bože słowo přichadžeja, kiž kěmši njechodža a so tež hewak na cyrkwinskim žiwjenju njewobdžěluja. Njeje nětko célné předowanje wulka skladnosć a móžnota za tajkich, zo tola Bože słowo słyša? Haj wšak, woni słyša a tola njesłyša, dokelž je jich wutroba stwjerdnjena. Stóž drje je w swojej młodosći Bože słowo nawuknył, ale potom njeje dale wo Boha a jeho wěc rodził, ale je po swojich pućach chodził a jenož po swojej woli žiwy był a parał w swětných, snano tež w mazanych wěcach, toho wutroba dyrbi so stwjerdzić. To je zakon w Božim kralestwje.

Dobry příklad za to je dr. Faust, ale nic tón, kajkehož nam Goethe w swojej wulkej činohře pokazuje, ale kajkiž w starych ludowych bajkach wustupuje. Tutón dr. Faust je hrěšne žiwjenje wjedł, běše z čertom zwjazany, ale na kóncu žiwjenja, jako na chorožozu ležeše, so tola smjerće a Boha boješe. Žadaše sej třoch fararjow; či mějachu jemu z Biblije čitać. Wón pak ničo wjace zaprijec a rozumić njemůžeše. Čehodla nic? Haj, jeho wutroba bě wša stwjerdnjena.

Hladajmy so tajkeho stwjerdnjenja! Džeržmy so stajnje Jezusa a jeho slowow a chodźmy po jeho pućach.

La.

Jan Křižan

23. februara by naš luby bratr a přećel Jan Křižan - Klukšanski był 80 lět stary.

Z nutrnej džakownosću spominamy na tutoho syna našeho serbskeho luda. W Hodźiju na farskim kuble, kotrež je nam hišće w poslednich dnjach swójeho žiwjenja tak rjenje wopisał — jeho nastawk wozjewichmy w „Pomhaj Bože“ w

oktobrskim a nowembrskim čisle lońšeho lěta — je so narodził. W serbskim staršiskim domje je wotrostł. Pola našeho njezapomniteho swěrnej swojemu Bohu a serbskemu ludej.

Na reformaciskim swjedženju přewodžachmy swójeho droheho přećela Jana Křižana k poslednjemu wotpočinkeju na Klukšanskim wótčinca Arnošta Muki je so serbskeho ducha nasrěbał a je swojemu serbskemu ludej swěrný byl hač do swojeje smjerće.

W tutech dnjach spominamy tež na zahe dokonjaneho bratra Hendricha B a m ž a - Minakaškeho, kotrehož je Bóh Knjez 22. februara před třomi lětami wotwołał. Wobaj běštaj sej po duchu někak přiwuznaj: jenak pilnaj a jenak

pohrjebnišću. Tam wón nětko wotpočuje při swojim synu Křesćanu, lubym a horliwym přećelu našich młodych lět, kotryž je 26 lět prjedy njeho z tuteje časnosće přešoł do Božeje wěčnosće.

Nahladna ličba wosadnych a duchownych bratrow jeho přewodžeše na jeho poslednim puću, ale hdže běše wy, jeho serbscy přećeljo? Wón was nutrne lubowaše, was zastupowaše a zakitowaše. Jeho narodna lubosć njechaše připóznać, zo je so mjez wami a nami hlubina wotewriła. Čehodla njejsće jemu poslednju česć wopokazali, kiž je wam z přećelom byl? Čehodla njeprindžeše, zo bychmy při jeho rowje zhromadnje žarowali a so rudžili?

Naš kublanski džen 1960

1. Naš lětuši kublanski džen serbskich cyrkwinskih předstejicerjow a wšech druhich wosadnych sobudželačerjow a zajimcow budže pónđzelu, 29. februara, wot 9.30 hač do 16.00 hodž. w Budyšinje na Hornčerskej hasy 23 (wosadny dom).

2. Tema našeho zeńdženja rěka: „Wón je naš lékař“. — Započnjemy — kaž kóžde lěto — z Božej službu. Předować budže farar Albert-Malešanski. Dupođnja porěči farar L a z a r - Bukečanski wo: „Hrěch — naša chorosć“ a popođnju superintendent Wirth - Njeswačidlski wo: „Jezus a jeho chori pomocnicy“. Připođnju chcemy hromadže na jednore wašnje wobjedować. Popođnju so wo přednoškomaj a wo wšem, štož na wutrobje mamy, rozmołwjamy.

3. Nětko přindžeze wšitcy na zwučene wašnje! Wosebite přeprašenja njeprípóscelemy. Prinjesće swoje spěwarske sobu a wotewrjenu, wjesołu wutrobu! A k wšemu pomhaj nam sam WÓN, wulki lékař Jezus Chrystus!

Superintendent Rězbark 80 lět

Rozprawa Minakalskeje wosady
na lěto 1959

Pondźelu, 18. wulkeho rózka 1960, směrdeše naš bratr superintendent dr. theol. dr. phil. Korla Rězbark w Karl-Marx-Stadt swoje wósomdžesačiny swjećić. Wón je ze synom Budyšinskeje wosady a skutkowaše jako serbski farar w Poršicach wot lěta 1914 hač do lěta 1926. Potom bu powołany do Lipska a do Kamjenicy, hdžež běše ze superintendentom tamnišeho cyrkwinskeho wokrjesa II hač do lěta 1951. Tehdom poda so na derje zasluženy wuměnk.

Tež w Němcach je so k Serbstwu wuznawał a za njo džěłał. Myslu při tym wosebje na jeho dokładne a wědomostne džěło wo Michale Frenclu, kotryž je bibliju do našeje rěče přeložil. Z nim je so naš jubilar wosebje zaběrał a na zakładze wšelakich žórłow knihu „Leben und Wirken des Michael Frenzel“ wudał. Za to smy jemu hišće džensa džakowni.

Korla Rězbark je zastupnik tak mjenowaneje ewangelskeje aliancy, to rěka, teho hibanja, kiž styki pyta tež z druhimi ewangelskimi wěrywuznaćemi, ze swobodnymi cyrkwjemi a ze zjednoćenstwami. Wosebje lubuje Modlerske bra-

trowstwo fararjow w Němskej, kotrež je sam w młodych lětach hromadže z druhimi duchownymi a předewšěm ze ztym fararjom Arnoštom Modersohnom založil.

Bóh Knjez je lubemu jubilaraj hač do wysokeje staroby strowosć a čilosć wobradził. Wón tež hišće rady pućuje, nic wosobinskeho wokřewjenja dla, ale zo by so zetkawał z bratrami a sotrami wěry. Tak sym ja sam jeho posledni raz widzał w Berlinje, krótko do toho w Sakskej Šwicy a lěto prjedy w Durinskim lěsu.

Přejemy našemu lubemu bratrej, kiž rady a porjadnje „Pomhaj Bóh“ čita, za dalše žiwjenje a do wšěje wěčnosti Boží měř, Božu hnadu a Bože žohnowanje. Jeho pobožne wašnje poznawamy z teho podawka: Jako před lětami w chorowni ležeše a z rukow młodeho zastojnskeho bratra spowědz a Bože wotkazanje dósta, njechaše ničo dale być a plaćić hač to, štož Zinzendorf w swojim kěrlušu takle wupraji:

Tež njeprajaj, hdyž přińdu k wam, zo wot so sam što dobre mam, ach, ně, jow chudy hrěšnik dže, kiž rad přez krej do njebjes chce.
La.

Wosadne žiwjenje w Klukšu w lěće 1959

Wukřěćilo je so 41 džěć, z tutech bě 26 hólcow a 15 holcow. Konfirmowanych bu 17 džěć, z tutech běchu 8 hólcow a 9 holcow. Wěrowane bu jenož 8 porow. 35 stawow našeje wosady zemrě, z tutech běchu 3 wudowcy, 8 wudowow, 11 ženjenych mužow, 10 wudatych žonow, 2 njewudatej žonje a 1 džěć. Spowědných mějachmy 744, z tutech běchu 491 žonow a 253 mužow.

Zběrki běchu scěhowace: Nazběrachmy w Božich službach 3030 hr, z teho wobchowachmy za našu wosadu 1827., 1203 hr. dósta krajna cyrkej. Na dróhach nazběrachmy 705 hr., z teho dósta krajna cyrkej 564 hr., za wosadu wobchowachmy 141 hr. 1300 hr. woprowachu wosadni za hlodu tradacych swěta. Za cyrkwinski wěžu, kotruž je wěžekryjer knjez Winter ze Šěrachowa ze swojimi pomocnikami w měrcu a haprleji při rjanym wjedrje z koporom přikrył, přinjesechu wosadni něhdže 4000 hr. Wosebitu zaslužbu mějachu při tym naši pilni

a njespróćniwi cyrkwinsky předstejićerjo, kiž přeco zaso svojich wosadnych napominachu, zo bychu po móžnosćach woprowali. We hodowniku smy we našeje cyrkwinskej žurli dali dwoje nowe kachle stajeć, a to wot kachlerskeho mištra Relki z Budyšina. Pláčachu rjany pjenjez 2200 hr. Ale nětko je žurla ćopla za nabožinsku a paćersku wučbu. W zymje wotměwamy we žurli tež kemše, dokelž je we cyrkwi pře zyma. Mamy wšak w myslach, tež za naš Boží dom nowe tepjenje natwaric, dokelž stare woprawdže k ničom njeje. Wězo trjebamy tež za nowe tepjenje pjenježne dary, a to nic přemało. Něhdže 1200 hr. hižo mamy. A k tomu je 6000 hr. trěbných. Budžemy dale woprować, we svojich wutrobach bibliske hrono rozpominajo: „Derje tym, kotřiž w twójim domje přebywaju.“

Přebywać w Božim domje wšak budžemy radšo, jelizo je čisty, rjany a we zymje ćoply. Me.

Naša wosada ma nětkle wokoło 2500 dušow. W zašłym lěće wukřěćichmy 25 džěć, z tutech běchu 15 hólcow a 10 holcow. W lěće 1958 je so wukřěćilo 32 džěć, 18 hólcow a 14 holcow. Mějachmy 24 paćerskich džěć, z kotrychž běchu 8 hólcow. 1958 mějachmy 18, 11 hólcow a 7 holcow a k tomu tež 3 dorosćenych, kotřiž buchu konfirměrowani. Wěrowanje před Božim wołtarjom je sebi žadało 15 porow, w lěće 1958 13 porow. Bóh Knjez je z našeje wosady 11 mužow a 4 žony našeje ewangelsko-lutherskeje cyrkwe a tež jednoho katolika z tuteje časnosće wotwołał. Dwě džěć, stej wumrěłoj njewukřěćenej. W lěće 1958 wumrě 15 wosadnych, 6 mužow a 9 žonow.

Němske kemše su pola nas kóždu njedželu. serbske kemše a džěćaca Boža služba stej dwójce w měsacu. Křesćanske žony so zeřidu w Minakale, Chrósće a w Psowjach, maćerje jenož w Minakale.

Do našeje wosady je zastupila jedna katolska žona. 7 wosadnych je wustupiło, 3 žónske a 4 muscy. (1958 běchu 10 wustupow.)

W zašłym lěće swjećištaj mandželskaj Nicolai z Chrosta-Adolfs-hütte swój dejmantny kwas při najlěpšej strowosći.

Pola nas běše w zašłym lěće tež wólba cyrkwinskeho předstejerstwa. Mamy nětkle 5 serbskich a 5 němskich předstejerjow. Serbja pola nas so hižo nětko jara wjesela. zo budže lětsa Serbski cyrkwinski džeń w Minakale.

Z křesćanskeho swěta

Z USA. W lětopisu ameriskich cyrkwjow, kotryž wudawa Narodna rada křesćanskich cyrkwjow USA, pisaja, zo je 63 proc. ludnosće w USA — to je 109 557 741 dušow — we wuznawacym zhromadženstwje. 61 507 699 dušow sluša do ewangelskich cyrkwjow, 39 509 508 wěriwych ma romskokatolska cyrkej, 2545 318 ludži je prawosławneho wuznaća, 5500 000 wobydlerjow je mójzasoweje (židowskeje) wěry.

Z Norweskeje. W Norweskej rozmysluja wo tym, hač njemóhl so tu po přikładze Němskeho ewangelskeho cyrkwinskeho dnja podobny zjězd, kiž je norweskim poměram přiměrjeny, založić.

Lěto 1960

... křescianskeje doby liči so wot narodźenja Knjeza Chrystusa. Lětsa změjmy 366 dnjow abo 52 njedžel a dwaj dnjej.

Grekska cyrkej liči lěta wot stworjenja swěta po tak mjenowanej bycantiskej dobje. Grekska cyrkej postaji dobu stworjenja swěta na 1. septembr 5509 do narodźenja Chrystusa. Z 1. septembrom stareho abo 14. septembrom noweho stila našeho lěta 1960 započnje so w tutej cyrkwi lěto 7469.

Rusojo su ličili lěta po samsnym systemje hač do knježenja sławného carja Pětra Wulkeho. Wot

spocatka 18. lětstotka liča Rusojo lěta tak kaž my a grekski stat je tohorunja 12. junija 1923 zawjedł gregoriansku protyku.

Židža liča lěta wot stworjenja swěta. W našim lěće 1960 započnu woni lěto 5721.

Arabojo, Persojo, Turkojo a druge ludy, kiž su mohamedanskeje wěry, liča lěta wot toho časa, hdyž je jich profet Mohamed čekał z Mekki do Mediny. Lětsa započnje so potajkim mjez tutymi ludami lěto 1381.

(Po „Kalendarzu Ewangelickim“)

Lód, lód, wšudžom lód

Nazhonjenja Awgusta Měrcinka wosrjedz Lodowego morja

(Pokročowanje a kónc)

Sobotu, 2. nowembra. Kapitan přeprośy sej džensa wobsadku na dobry wobjed a wječor na grog. Woswjećichmy naš wuspěch, zo smy namakali sewjerno-wječorny přejězd. Dopoidnja porěča kapitan ke wobsadce a praji, zo je z jeje disciplinu spokojom a zo ma dale tak wostać. Wobsadka ma wjesoleje a dobreje mysle być. Po nawróće do Jendźelskeje nohce kapitan zabyć, swojich ludźi nanajwutrobnišo admiraliće doporučić.

Njedzelu, 3. nowembra. Cyły azeń je so sněhowało. Dopoidnja bě Boža mša. Kapitan wobjedowaše łz oficěrami. Po wobjedźe pijachmy na kralownu a potom tež na našeho kapitana. Přijomny wobjed traješe wot třećeje do sedmeje hodźiny.

Póndzelu, 11. nowembra. Džensa připoidnju widžachmy při jasnym wjedrje slónčko jenož jednu mjeńšinu — zdobom lětsa posledni króć. O kak wjesele chcemy jo, smy-li žiwi, spočatk februara zaso witać!

Wutoru, 12. nowembra. Zyma a sylny wětr. Dopoidnja přińdžechu někotre sněžniki (Schneehühner) z kraja k lódži. Připoidnju widžachmy tři hwězdy.

Póndzelu, 25. nowembra. Smy so nětko dospołnje na zymu přihotowali. Lódž je 8 stopow tołsto ze sněhom wobdata. Na lódžnej lubi nanosychu a steptachu sněh a potom wšo z wunamakany „polarnym cementom“ zawodžechu. Tónle „cement“ je sněh, naměšany z pěskom a wodu a je přez zymu twjerdy kaž zornowc. Wšě-

dnje wopytujetej nas rapakaj, jeničkej žiwjenće tu w njesměrnym lodže. — Kapitan je nětko, po swojim pućowanju a njezbožu, kotrež bě jeho po puću k lódži potrjehiło, chutnišo schorjel. We lódži samej je jara wložno. Loža za stuchłym wonjeja, tak zo će hlowa boli. Wčera dosahnychmy bělu lišku.

Wutoru, 3. decembra. Tež tónle měsac započa so z wichorojnym wjedrom, tak zo njemóžemy so po lodže wonka přechodžować. Tuž činimy to na lódži. Rjany adventski čas tu je. Ja drje tu žane Hoziana wot džěci spěwane njeslyšu. A tola dožiwich so samotnje na lodže přechodžuju abo tež w kajuce někotrukuli žohnowanu hodžinu. Kapitan je zaso lěpje, dyrbi pak hišće nutřka wostać. Džensa dopoidnja w jednacích padny blisko lódže meteor do lodu.

Pjatk, 13. decembra. Jelizo wjedro dale tak wostanje, budže nam zyma jara dolha. Pada mało sněha, tola pospochi wětr duje, tak zo zymu lědma znjesemy. Wšědnje chodža ludžo k lekarjej, pak su sej lica, pak stawy zwozabili. Kapitan je strowši a přechodžuje so wšědnje někotre hodžinki na lódži. — Na kraj njeje dlěši čas nihtó šo! Je wodnjo tak čma, zo njemóžeš přez lód hić.

Wutoru, 24. decembra. Džensa je **Boža nóc**, při tym najrjeńše wjedro. Tola zaso žane Hoziana w tymle běłym swěće! Swjedzeń, kotryž sej wobsadka wuhotowaše, njebě ničo za mnje. Přechodžowach so tohodla wonka a mējach

na swojim samotnym puću začuće woprawdžiteje hodowneje radošće. Mučny a přemjerzly so skónčnje do kajuty wróćich. Hara na lódži pak mje dale myleše. Oficěrojo maja džensa na lódži strážu.

Srjedu, 25. decembra. Tež džensa wobsadka, bóle hač sej to přejach, swjećeše. Kapitan pak ju napominaše, měru dđeržeć. Popoidnju běchu oficěrojo hosćo kapitana. Bjesadowachmy na přijomne a powučace wašnje.

Wutoru, 31. decembra. Poslednje dny lěta smy po zwučenym přětrali. Nětko je na lódži zaso změrom. Tak so tele lěto ke kóncej chila. Bě to lěto, w kotrymž sym wjace widžał a nazhonił hač dotal w swojim žiwjenju. Njeh je mi jenož na dobre. — Džakowac pak so Či dyrbju, mój swěrny Knježe a Zbóžniko, za wšu Twoju hnadu, miłosć a swěru, kotruž sy mi w běhu lěta tak nje-ličomnje wopokazał. Při wšem njepríjomnym sym tež wjele přijomnych, haj, wozbožacych hodžin dožiwił, w kotrychž bě mi spožčena hnada, Zbóžniko, swojeho najswěrnišeho towarša, bóle hač hdy prjedy pódla sebje wědžeć. Knjez je mje we wšěch strachach a česnosćach zdđeržał stroweho a wšitcy na lódži su mi přecelnje zmysleni. Wšo je Knjezowa hnada! A tak móžu džensa na kóncu lěta z džakownej wutrobu zanjesć:

Jehovah, tebi chcu ja spěwać,
o hdže je tajki wulki Bóh kaž ty?
Chcu na trunach čí kěrluš džělać;
ach, budž mi z Duchom swojim
[pomocny,
zo činju jo we mjenje Jezusa,
kaž to so čí přez njeho spodoba!
a:

Jako worjoł swoje mlode z křidłomaj wšě prikrywa,
tak mje stajnje Boža hnada kaž we zawčku wohrěwa.
Hdyž ja hišće njeběch žiwy,
da mi mój Bóh žiwjenje w maćernym žiwocě;
přez njeho sym hišće čily.
Na swěće wšo zahinje,
Boža lubosć wostanje.

Přel. H. Š.

Porjedženka: W poslednim čisle našeho łopjena dyrbbeše na kóncu nastawka „Zwón w Serbinje“ rekać, zo je z Małego Wjelkowa wjac hač 1000 zwonow (nic jenož 100) do kraja wušo.

Z Njeswačidla. W našej wosadže bu w zašłym léce 55 džěci wukřćených, 20 konfirměrowanych. 19 porow da so cyrkwinse zwěrować a 37 wosadnych křescansce pochowachmy. Jedyn so k cyrkwi wróci a džesačo so wot nas džělichu. W zašłym léce skónčnje raz swoju wosadu přeličichmy a nětko wěmy, zo mějachmy na dnju ličenja 3278 wosadnych. — Wosebje nas wjeseli, zo tež w Njeswačidle kaž powšitkownje w našej cyrkwi woporniwosć přiběra. Tak so nadawa za potrjebje našeje cyrkwyje 16 771,74 hriwnow, k tomu přińdu krajnowocyrkwinske zběrki ze 4523,50 hriwnami. Za zběrku „Chlěb za swět“ so w našej wosadže 2326,39 hriwnow nawda. Bóh Knjez žohnuj wšitke dary a wšitkich darićelow a chcył předewšěm dać, zo bych dary našich wosadow tym, kotřiž je skónčnje dóstanu, tež wěru přisporjale do Boha a nowu dowěru do čłowjekow dać. Chcemy ze wšej prócu a swěru so wo to starać, zo smy my křescenjo wosrjedź tohole swěta přiříklad lubosće.

Hrodzišćo. W léce 1959 mějachmy 26 křćenjow, 9 konfirmowaných, 6 wěrowanjow a 20 pohrjebow. 820 wosadnych pobu k Božemu blidu, mjez nimi 113 Serbow, to je 13 proc. Wosada ma hišće 1625 dušow.

Wosada da něhdže 9000,— hr. do wšělkich zběrkow a kolektow a wyše toho tak wjele za nowe zwony, zo móžemy ze zbytnymi pjenjezami znajmjeńša započěć naš lubowany Boží dom ponowjeć.

Ze swěta

Po nowym puću

Santiago de Chile. „Ewangelsko-lutherska cyrkej w Chile“ je nětko nowe mjeno dotalnej „Němskeje ewangelskeje cyrkwyje w Chile“. To njeje někajka formalna wěc, ale z tym ma so zwuraznić, zo so samostatna chilská lutherska cyrkej wuwija. Tamniša, w léce 1906 založena cyrkej ma nětko wokoło 25 000 dušow, předewšěm Šwicarjow, Němcow, Skandinawjanow,

Z Barta. W léce 1959 bu w našej wosadže 32 džěci křćených (lěto prjedy 28), a to 16 hólcow a 16 holcow. — Paćerskich džěci bě 12 (36). — Připowědanjow smy 9 (5) a wěrowanjow 11 (6) měli. — Chowanjow bě 23 (kaž loni). — Bože wotkazanje je wužiwało 836 (941) wosobow a to 302 (353) muskich a 534 (588) žónskich. Serbskich spowědných smy 163 (172) hičili. — Z cyrkwyje je jich wustupilo 8 (17). — Tež w zašłym léce je so wjele dariło na kolektach a zběranjach — za wšu lubosć wutrobný džak!

Z Bukec. Cyrkwinska rozprawa na lěto 1959. (Ličby w spinkomaj počahuja so na lěto 1958!) Sakrament swjateje křćenicy dósta 56 (41) džěci, 28 (20) hólcow a 28 (21) holcow. Swój paćerski slub wobnowi 36 (47) džěci. Wěrowanjow běše 22 (17). Njeboćičkich běše w našej wosadže 50 (54) wosobow. Z tutych běše 11 z Bukec, 5 z Łuska, 4 z Pomorc, 3 z Blócan, 3 z Čornjowa, 3 z Kołwazy, 3 z Mješic, 3 z Rodec, 2 z Wuježka, 2 z Wadec, 2 z Wawic, 1 z Lejna, 1 z Delan, 1 ze Šekec, 1 z Něčina, 1 ze Sowrjec, 1 ze Žornosyka a 1 z Koporc. Nichtó njeje wumřěl w Trjebjenjcy a we Wysokej. Najstarša wosoba mjez zemřělými běše Hana Pawołowa w Bukecach, 94 lět stara; mjenowachu ju wšitcy Viewegec mać. — Spowědných mějachmy tudy 1498 (1154), potajkim 243 wjace hač lěto do toho. 1117 wosadnych wobdžěli so na němskej spowědźi a 381 na serbskej. Hromadžili smy na kemšach 7778,70 hr., 2369,66 hr. za krajnowocyrkwinske kolekty a 5409,04 hr. za nowy pomnik a za hlódnych na swěće. Wšitkim so wutrobnje džakujemy. Najwažniše pak je znutřkowny natwar we wěrje. Wo to prošmy Knjeza našeje cyrkwyje!

Dže wo swobodu wěry

Bogotá. Prezident Kolumbiskeho wuběrka za swobodu Božeje služby je před něšto njedželemi kolumbiskemu parlamentej zapodał peticiju, kotruž bě 14 000 protestantow podpisało. W Kolumbiskej je wokoło 120 000 protestantow. W peticiji so praji, zo bu wot lěta 1948 w Kolumbiskej znajmjeńša 116 protestantow zamordowaných. zo je so 66 protestantskich cyrkwjow přez atentaty zničilo a wjace hač 200 ewangelskich šulow, kapallow a cyrkwjow zamknyło. Wjele tysac ewangelskich křescanow je sčěkało, zo bych so přesčehowanju wuwinyli. Wosebje surowy bě za protestantow čas, hdyž knježeše diktator Pinilla (wot lěta 1953 hač do 1957). Pinilla je wotsadžený, ale wjele jeho prikazow přećiwu ewangelskim křescanam dale plaća. Kolumbiski parlament je na to swojeho wonkowneho, kulturneho a nutřkowneho ministra napominał, wo položěnju ewangelskich křescanow w kraju rozprawy zapodać. — Prošmy Knjeza, zo by našim bratram a sotram tam w Kolumbiskej pomhał!

Rakuska cyrkej rosće

Wien. Wienska dieceza rakuskeje ewangelskeje cyrkwyje, do kotrejež słušeja nimo Wiena tež wulke džěle w ranju a dołhim ranju Nižorakuskeje, je zašte džělowe lěto dale rozrostla. Wona je wjace hač 1000 dušow přibyla, tak zo ma nětkole 129 377 wěriwych. Z druhich cyrkwjow abo nabožnych zjednoćenstwow je 443 dušow do rakuskeje ewangelskeje cyrkwyje přestupilo.

Křescanska pomoc Mohamedanam

Tunis. Swětowa rada cyrkwjow chce lětsa přeni króć ekumenisku skupinu pomocnikow do sewjerneje Afriki poslać. Pomocnicy, kotřiž maju so hišće wuzwolić, změja nadawk, mjez ludźimi w najbědnišich džělach města Tunisa. mjez žonami, młodymi intelektuálními a mohamedanskimi studentami skutkować. Dale chcedža do Tunisa stajneho zastupnika ekumeniskeje pomocneje služby poslać, kiž změje so wo organizaciju pomocy starać.

Nakład Domowina. — Licenca č. 732
Wuchadza jónkróć za měsac. — Rjaduje
Konwent serbskich ewangelskich duchowných.
— Hłowny zamówitwy redaktor:
superintendent G. W i r t h - Njeswačidlski
Čišeć: III-4-9, Nowa Doba, čišćernja
Domowiny w Budyšinje